

L'Autònoma

PUBLICACIÓ DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA • MAIG DE 1998 • NÚM. 121

Sumari

DESCOBRINT
LES PAPALLONES
DEL CAMPUS, 2

AUTOMATRÍCULA
DES DE CASA, 3

ESCOLA UNIVERSITÀRIA
DE TURISME, 4

JOHAN GALTUN,
PENSAMENT CRÍTIC
PER LA PAU, 4

LA SÍNDROME
DE L'HIVERN
DE LA DORADA, 5

L'AUTÒNOMA
A L'ESTIU, 6

FÒRUM DE LA RECERCA:
CIÈNCIA
I COMUNICACIÓ, 7

DEBAT SOBRE
LA LLENGUA, 7

Unitat Docent de la Vall d'Hebron

El conseller de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya, Eduard Rius, en la inauguració de les noves instal·lacions de la Unitat Docent de la Vall d'Hebron.

El Conseller de Sanitat i de Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya, Eduard Rius, va presidir, el dia 27 d'abril, a la Unitat Docent dels Hospitals Vall d'Hebron, la inauguració de les noves instal·lacions que comprenen aularis, despatxos i les noves dependències de la biblioteca, amb una sala de lectura de 150 llocs de treball, i amb un fons de 6.000 monografies, 212 títols de revistes, 70 videocassets i una col·lecció inicial de 12 documents electrònics. Des de la biblioteca es pot consultar el catàleg de Biblioteques

de la UAB i els catàlegs de biblioteques de les institucions que utilitzen el mateix sistema informàtic que les Biblioteques de la UAB.

Aquesta biblioteca porta el nom del professor Josep Antoni Salvà, que va morir l'any 1991, i que va ser un dels impulsors d'aquesta biblioteca.

El degà de la Facultat de Medicina, Miquel Vilardell, va recordar la intensa dedicació a la Facultat dels anteriors degans, i molt especialment el doctor Guàrdia, així com tots els professors i el personal d'administració i serveis. També va re-

calcar la bona formació que reben els alumnes, que a les proves del MIR obtenen qualificacions molt bones.

El rector, Carles Solà, va reconèixer el prestigi de la Facultat de Medicina, a la qual va considerar una peça clau en els projectes de desenvolupament de la UAB.

El conseller de Sanitat i Seguretat Social, Eduard Rius, va palesar l'esforç que la Generalitat de Catalunya ha fet els últims anys en els camps de la sanitat i de la docència perquè ens puguem integrar plenament a Europa.

Curs de català en CD-ROM

Nou universitats catalanes, entre les quals destaca la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), han elaborat el curs multimèdia Divercat, per a l'aprenentatge del català en suport CD-ROM.

El curs multimèdia funciona com un còmic interactiu amb l'objectiu de fer més amè l'aprenentatge de la llengua catalana. L'estudiant, per poder avançar en la història, ha d'obtenir

un nombre determinat de punts, que s'aconsegueixen fent exercicis de llengua. El usuari també poden accedir al curs de llengua directament, sense entrar en el còmic.

Divercat incorpora el *Diccionari de la llengua catalana*, que ha estat cedit per l'Institut d'Estudis Catalans, i una base de dades de nou-cents exercicis on s'expliquen les regles gramaticals. A més, el curs inclou

una sèrie de dictats en les variants occidental i oriental del català, que l'alumne ha de transcriure a la pantalla amb un corrector interactiu que marca les errades.

Les universitats que han elaborat Divercat són: Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat de Barcelona, Universitat de Girona, Universitat de Lleida, Universitat Oberta de Catalunya, Universitat Politècnica de Catalunya, Universitat Pompeu Fabra, Universitat Ramon Llull i Universitat Rovira i Virgili.

El rector de la universitat de South-Hampton visita l'Autònoma

Una delegació anglesa encapçalada pel rector de la Universitat de South-Hampton, Howard Newey, va visitar el dia 3 d'abril la Universitat Autònoma de Barcelona per promoure activitats conjuntes entre ambdues institucions. Howard Newey va ser rebut pel rector de l'Autònoma, Carles Solà, per la vicerectora de Qualitat Universitària, Maria Lluïsa Hernanz, i pel vicerector de Relacions Internacionals, Louis Lemkow. Els representants de les dues universitats tenien com a objectiu principal possibilitar l'organització conjunta de diversos cursos de postgrau.

Amb la visita, el rector de la Universitat de South-Hampton pretenia potenciar les relacions entre Anglaterra i Catalunya incrementant el nombre d'accions que la universitat anglesa porta a terme conjuntament amb l'Autònoma, ja que fins ara tan sols es feien intercanvis entre professors i entre estudiants.

Maig del 68, trenta anys després

El conjunt de fets coneguts sota el nom de Maig del 68 no va ser cosa únicament d'estudiants. La participació dels treballadors va ser prou significativa per tenir-la en compte. Carme Molinero, professora de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), va ressaltar aquesta idea diversos cops durant la conferència «Les condicions materials de la contestació». Amb la seva intervenció, Molinero va obrir les jornades 1968. Trenta anys després, organitzades pel Departament d'Història Moderna i Contemporània i el Grup de Recerca de l'Època Franquista (GREF).

Les jornades, les componien quatre conferències, que es van fer el 24 d'abril i el 8 de maig, a la Facultat de Filosofia i Lletres de la UAB. A més de la conferència de Carme Molinero, Francesc Veiga, professor de la UAB, va parlar de «La mobilització de 1968. Fets i imatges»; Francisco Fernández Buey, de la Universitat Pompeu Fabra, d'«El miratge del 68 i la seva influència a Espanya. Els orígens de l'esquerranisme»; i Manuel Pérez Ledesma, de la Universidad Autónoma de Madrid, de «Cultura i mobilització. La contestació com a bandera».

Carme Molinero va destacar l'important augment del creixement econòmic que es va viure després de la Segona Guerra Mundial. «Per primera vegada la major part de la població va superar els nivells de subsistència i va tenir noves expectatives», va dir Molinero. La professora Carme Molinero va posar èmfasi en el creixement sobtat del nombre d'estudiants universitaris. El 1960 hi havia 200.000 estudiants universitaris a França. El 1968, ja n'hi havia més de 500.000. La massificació a les aules va ser una de les causes de la revolució d'estudiants, segons Carme Molinero.

Francesc Veiga va dedicar una part important de la seva conferència a glossar la influència de la societat nord-americana dels anys seixanta en la revolució europea de Maig del 68. Segons Veiga, el moviment hippy, la guerra de Vietnam, el moviment dels drets civils de la població de color, la *new left* i la rebel·lió en algunes universitats, com la de Berkeley, van tenir una importància fonamental entre els joves europeus de l'època.

Jornades de Portes Obertes

Les Jornades de Portes Obertes de la Universitat Autònoma de Barcelona van batre, els dies 1 i 2 d'abril, el seu propi rècord d'assistència amb la visita de més de 23.000 alumnes de secundària, tres mil més que l'any passat. Els alumnes van venir de dos-cents instituts de Catalunya. La UAB va organitzar 92 xerrades sobre les carreres que es poden fer a la UAB.

Una de les xerrades més concorregudes va ser la de biotecnologia. La biotecnologia estudia la integració de les ciències de la vida i de l'enginyeria per aconseguir l'aplicació de diferents organismes, com les cèl·lules, en la producció de béns i serveis.

El catedràtic d'enginyeria química Francesc Gòdia va explicar als estudiants les característiques de la llicenciatura de biotecnologia. Gòdia va subratllar que la UAB és la universitat espanyola que rep més diners per fer recerca en biotecnologia, una ciència que comprèn camps com l'enginyeria genètica, la bioinformàtica o els organismes transgènics.

Carles Solà, rector de la UAB, va rebre els professors que acompanyaven els estudiants de COU. El rector va destacar que els professors d'institut són «clau en l'orientació dels estudiants». Solà va subratllar la millora dels accessos a l'Autònoma. «És un campus acollidor», va dir.

El professor Valeriano Parrilla, de l'IES Sant Celoni, es va mostrar molt satisfet amb les Jornades de Portes Obertes. Felip Munar, professor de l'IES Collserola, també va valorar positivament les jornades.

Elisabeth Muñoz, estudiant d'Esplugues, va assistir a tres xerrades perquè encara no sap quina carrera farà. Dubta entre Traducció i Interpretació, Turisme o Ciències de l'Educació. En canvi, Júlia Fernández, de l'IES de Parets del Vallès, ja té clara la seva opció. Totes dues van trobar molt positives les jornades.

La UAB, a més d'organitzar les xerrades d'orientació universitària, va oferir als estudiants dels instituts un conjunt d'activitats culturals, esportives i lúdiques. Els més de 23.000 visitants van poder gaudir del cicle de cinema mut organitzat pel Cineclub Fritz Lang de la UAB. També van poder veure els assajos del cor i l'orquestra de l'Autònoma o assistir a la *jam session* organitzada pels grups de l'Espai Musical de la UAB.

El Servei d'Activitat Física (SAF) va mostrar les instal·lacions esportives

de la UAB als estudiants i els va oferir la possibilitat de practicar esports com el bàdminton o el tir amb arc.

La Plaça Cívica va ser el centre neuràlgic de les jornades de portes obertes. L'Escola Universitària de Turisme hi va posar un estand. El mateix va fer Vila Universitària, que va informar sobre els habitatges per a estudiants de què disposa el campus de Bellaterra.

Al costat de la Facultat de Dret, l'associació Voluntaris per Bòsnia va muntar una exposició de fotografies sobre el projecte per a l'accés dels estudiants disminuïts a la Universitat de Tuzla. A prop de la Facultat de Ciències, els visitants podien entrar en una autèntica *haima* (tenda) sahraui i degustar una tassa de te o mirar les fotografies sobre la campanya de recollida de llibres per al campament de Tinduf.

Descobrint les papallones del campus

L'Oficina d'Afers Socials de la UAB va organitzar l'exposició *UAB Lepidoptèrica*, una mostra que pretenia donar a conèixer l'existència de centenars d'espècies de papallones que habiten el campus de l'Autònoma. L'autor, Roger Vila, és estudiant de doctorat de Bioquímica i va realitzar l'estudi a partir d'un projecte presentat durant la seva presència social substitutòria. Vila afirma que, al campus, s'hi poden trobar més de 400 espècies diferents, i en va escollir un centenar per mostrar-les a la comunitat universitària mitjançant exposicions i visites guiades.

Conservar les papallones i el medi que habiten era un dels objectius de l'exposició. L'autor destacava la importància d'evitar al màxim l'ús d'insecticides i pesticides als jardins. També és imprescindible no deixar els llums oberts inútilment a prop de finestres obertes durant la nit, ja que les papallones hi podrien quedar atrapades. Si no és necessari, tampoc s'haurien d'eliminar els arbres vells o morts, ni els troncs caiguts. Les zones de pins i de matolls, els alzinars

o els camps poc cultivats són els paratges predilectes de les papallones, sobretot a la primavera i a l'estiu. Durant els mesos més freds, la majoria d'espècies hivernen en forma d'ou, d'eruga o de crisàlide.

En realitat, el cicle biològic de l'insecte passa per tres estadis abans que l'animal es converteixi en papallona. El cicle pot durar poques setmanes o uns quants anys, depenent de les espècies, de la temperatura mediambiental o de la pressió atmosfèrica. L'eruga és considerada com un *estómac ambulante*. Encara més, pot multiplicar el seu pes per tres mil des que neix, i la seva finalitat és acumular reserves per quan adopti la forma de crisàlide i després de papallona. La metamorfosi completa es produeix durant l'estat de crisàlide, quan els teixits de la larva es desfan i es forma la papallona adulta. Un cop formada, té la missió d'aparellar-se i pondre els ous. Després, mor immediatament, i deixa pas a l'inici d'un nou cicle biològic.

Roger Vila va descobrir la presència al campus d'espècies molt poc

frequents a la zona del Vallès, algunes d'elles verinoses per als insectívors i d'altres amb la peculiaritat que l'eruga s'alimenta de bolets. La papallona més gran que hi havia exposada feia deu centímetres d'envergadura alar. Curiosament, les femelles de certes espècies tenien les ales molt reduïdes o no en tenien. Vila també va localitzar espècies besones, que tan sols es diferenciaven a través de preparacions microscòpiques, i d'altres que presentaven casos de clonació natural amb l'aparició de cries idèntiques genèticament a la mare.

A més d'explicar les característiques de les diferents espècies de papallones que podem trobar al campus i d'aconsejar sobre la manera de conservar el seu medi, l'autor de l'exposició explicava quines són les tècniques més apropiades per capturar els exemplars i, fins i tot, proposava passatemps per als aspirants a lepidopteròlegs.

L'exposició es va poder visitar a les facultats de Ciències i de Dret, i a l'edifici del Rectorat fins al 17 d'abril.

Carles Solà pren possessió com a rector de la UAB

Després de ser reelegit el 17 de març passat, Carles Solà i Ferrando, catedràtic d'Enginyeria Química, va prendre possessió com a rector de la UAB, el dia 21 d'abril, en un acte que va presidir el Comissionat per a Universitats i Recerca, Joan Albaigés, i al qual van ser-hi presents el president del Consell Social, Pere Miró; el director general de Recerca, David Serrat; l'alcalde de Barcelona, Joan Clos; l'alcalde de Sabadell, Antoni Farrés; l'alcalde de Cerdanyola del Vallès, Cristina Real; i els rectors de la Universitat de Barcelona i de la Universitat Ramon Llull.

El nou secretari general de la UAB, Enric Marín, va llegir el decret de nomenament de la Generalitat de Catalunya i, posteriorment, va tenir lloc la signatura del document de presa de possessió de Carles Solà com a rector.

Pere Miró, president del Consell Social, va afirmar que el nou equip reuneix les condicions de continuïtat i al mateix temps de renovació perquè acabin de cristal·litzar les polítiques endegades i s'imprimeixin nous estímuls per assolir els nous reptes que planteja el futur.

El rector, Carles Solà, va dir en el seu parlament: «La millora de la qualitat esdevé el mot d'ordre amb què volem manifestar el compromís de la nostra universitat amb la societat catalana, conscients del paper clau que té la universitat en la nova societat del coneixement. Conscients de les noves demandes que es fan a la universitat, que superen el seu paper tradicional, renovem avui la intenció de treballar per l'educació superior i la investigació, que constitueixen l'ànima de la universitat des del seu naixement». Carles Solà es va lamentar de les dificultats que existeixen, atès que les restriccions pressupostàries ens situen en pitjor posició que en altres països i, a més, «el marc legal actual és clarament inadequat en molts as-

Joan Albaigés i Carles Solà, el dia de la presa de possessió del rector.

pects i, en particular, suposa una collita per al tractament d'un sistema universitari complet com és el català».

Conscient del canvi d'època que s'està vivint, va afegir que la UAB «creu en les seves pròpies forces i capacitats, i que és una institució amb una forta cohesió interna, reiteradament demostrada, que ens fa veure amb confiança el futur, segurs d'una participació col·lectiva en l'esforç que hem de continuar fent».

Pel que fa als projectes de l'Autònoma, el rector va destacar la posada en marxa d'alguns d'aquests, com l'Escola Superior d'Enginyeries, l'Institut de Medi Ambient, a Cerdanyola del Vallès, la Casa de Convalescència al recinte de l'Hospital de Sant Pau a Barcelona, o el Centre d'Enginyeries de les Indústries de la Informació a Sabadell.

Al final del seu discurs, Carles Solà va afirmar: «Més que mai hem de mantenir l'esperit de formar part d'una comunitat universitària catalana, hem

de treballar en la formulació de polítiques de cooperació i de concertació entre les universitats públiques de la Catalunya administrativa i de la resta dels Països Catalans com a àmbit nacional propi, i hem d'evitar caure en altres tipus de dinàmiques que, al capdavant, serien fatalment negatives».

El Comissionat per a Universitats i Recerca, Joan Albaigés, va donar suport al nou equip i el va felicitar per la confiança renovada per dirigir la UAB. Pel que fa a la universitat en general, va afirmar que s'estan vivint moments de canvi accelerat, i que a partir d'ara a la universitat no se li exigirà una demanda creixent d'accés sinó una preocupació més gran per la inserció laboral dels estudiants, a més d'observar que cada vegada hi ha una demanda més gran de formació permanent. Joan Albaigés va cloure afirmant que «a partir del gran esforç que s'ha fet fins ara, la política universitària seguirà sent una prioritat per al Govern».

Junta de Govern

La Junta de Govern que va tenir lloc el dia 28 d'abril passat, va aprovar la normativa acadèmica d'accés a un segon cicle des de titulacions prèvies. També es va aprovar la normativa sobre els Programes d'Intercanvi, així com la de trasllat d'expedients i la modificació de la normativa per a la concessió dels premis extraordinaris de les titulacions impartides a la UAB. Es va aprovar la primera fase de l'adscripció de la Fundació Parc Taulí a la UAB com a Institut Universitari.

La Junta de Govern va aprovar el nomenament com a doctor *honoris causa*, a proposta de la Facultat de Traducció i d'Interpretació, del doctor Guiu Camps i Reverter, monjo del monestir de Montserrat, al qual es vol reconèixer la dedicació a la tasca traductora, en aquest cas la traducció de la Bíblia. El doctor Guiu Camps és, d'una banda, el cap visible de la tasca d'investigació bibliària i de traducció a la llengua catalana. D'altra banda, aquesta tasca està directament emparentada amb una de les línies teòriques de la traductologia més importants de la segona meitat del segle xx. De l'obra del doctor Guiu Camps es poden destacar, a més de la tasca traductora per ella mateixa, dues gramàtiques de l'aramè, una gramàtica del sirí, una desena de llibres relacionats amb el comentari i la traducció de la Bíblia i més d'una trentena de monografies i d'articles sobre el mateix tema.

La Junta de Govern va elegir els professors Jordi Bartrolí i Lluís Tort, i els estudiants Jesús Corral i José Luis Pérez com a representants de la Junta de Govern al Consell Social. També es van elegir els representants de la UAB al Consell Interuniversitari de Catalunya: el professor Jordi Bartrolí i l'estudiant Gemma Ubasart.

El professor Ferran Sancho va ser designat patró de la Fundació Empresa i Ciència.

Es va aprovar la modificació del reglament del Departament de Sociologia i del reglament de la Facultat de Medicina.

També es va acordar la participació de la UAB en la Fundació B-30, amb l'aportació d'un milió de pessetes al capital fundacional.

En els afers de tràmit es va acordar, a proposta del Departament de Geologia, atorgar el premi extraordinari de doctorat a Ignasi Capella, i a proposta del Departament de Bioquímica i de Biologia Molecular, atorgar el premi extraordinari de doctorat a Lluís Catasús, Jaume Pons, Francesc Posas, Anna Pujol i Elisabet Sarri.

Es va aprovar el Reglament del Centre d'Estudis Ambientals, i, a proposta del Departament de Filologia Francesa i Romànica, l'autorització d'ús de nom específic al Grup de Lingüística Aplicada a les Llengües Romàniques.

El cinema és per repensar la realitat

Rosa Vergés, la directora de les pel·lícules *Boom, Boom, Souvenir i Tic, Tac*, va defensar la capacitat dels cineastes de «recollir el que hi ha a la realitat i després repensar-la col·lectivament» amb els espectadors a la sala fosca del cinema. Vergés va parlar de la seva trajectòria en el món de la cinematografia dins del cicle Que Vénen els Professionals, organitzat per la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB en col·laboració amb el Col·legi de Periodistes, el Col·legi de Directors de Cinema i el Gremi de Publicitat. La directora va visitar l'Autònoma el 15 d'abril passat.

La directora de cinema va assegurar que una de les primeres coses que va aprendre a l'inici de la seva vida professional és que «el valor de les coses

depèn de la possibilitat de realitzar-les».

Va il·lustrar les seves paraules amb una anècdota personal: quan encara no havia dirigit la primera pel·lícula, Bigas Luna li va aconsellar que per evitar que algú li plagiés el guió se l'autoenviés per correu certificat. Vergés va anar a Correus i quan li van demanar el valor del sobre va dir: «Un milió de pessetes». «Llavors haurà de pagar 60.000 pessetes», li van dir. «No, no, perdoni. M'he equivocat», va replicar Vergés, «al sobre només hi ha papers. No val res». En aquell moment va comprendre que al món del cinema una cosa només té valor si es pot materialitzar en el cel·luloide.

Aquesta no va ser l'única anècdota que Rosa Vergés va explicar als futurs creadors del sector audiovisual, que la van atendre amb delit. Vergés

va dedicar bona part de la seva intervenció a la relació que com a directora havia tingut amb els nens que van protagonitzar *Tic, Tac*, la tercera obra de la realitzadora. «El món vist des de la innocència d'un nen és clau per ser més creatiu», va afirmar. «Amb els actors sempre s'ha de negociar els personatges. Amb els nens no, perquè estan convençuts que tot ho viuen de veritat al rodatge», va dir.

La directora va assegurar que una de les coses que li ha costat més és veure les seves obres a la televisió tallades per la publicitat. «És com si et fessin talls a la pell», va dir amb dolor. I va afegir: «No crec que et vinguin ganes de fer cinema si no et fas defensor dels drets de l'espectador».

Rosa Vergés encara no ha vist *Titanic*. Ni l'interessa.

Johan Galtung, pensament crític per la pau

Johan Galtung, nascut a Oslo el 1930, un dels millors experts al món en temes de pau, va aprofitar al màxim la seva conferència a la UAB, on va ser invitat per la Càtedra UNESCO sobre Pau i Drets humans de l'Autònoma, el dia 16 d'abril. Va criticar l'OTAN: «És el candidat a policia mundial». Va carregar contra la globalització: «És la cultura americana i economicisme materialista». Va denunciar els rics: «380 milionaris tenen més que el 50% de la humanitat».

A tot això, va afegir-hi una particular ironia viking: «Rics o pobres, tots mengem [una hamburguesa] Big Mac. Això és la democràcia, segons els nord-americans». Johan Galtung va pronosticar que, si les posicions nord-americanes no canvien, els Estats Units se n'aniran de Nacions Unides, o les Nacions Unides se n'aniran dels EUA, «per exemple, a Ginebra».

L'expert en temes de pau es va mostrar dur amb Nacions Unides, organització amb la qual col·labora. «Nacions Unides –va dir– és, potser, la pitjor organització possible, no tan sols per resoldre sinó també per discutir la contradicció entre estat i nació, perquè està formada per estats que es tapen entre ells els seus problemes de nacionalismes».

En canvi, Galtung va alabar «el treball extraordinari» que ha fet la UNESCO. L'expert noruec va considerar molt positiva la decisió de la UNESCO d'establir uns dies al calendari per construir una experiència comuna de tota la humanitat. Va citar, entre altres, el 5 de juny (dia del món ecològic) i el 10 de desembre (dia dels drets humans).

Galtung va afirmar que quan no hi ha demanda suficient es passa de l'economia productiva a la financera. Si hi ha més economia financera que productiva es produeix «una desconfiança», va assegurar, «i després una caiguda», que pot ser lenta, com la que viu ara el Japó, o més brusca, com la que van patir els EUA el 1929 i el 1987.

Johan Galtung va defensar una distribució més igualitària de la renda perquè hi hagi més demanda. Va demanar que s'introdueixi un nombre màxim de divises per comprar, per controlar, així, els especuladors com George Soros. A més, va proposar «tenir una economia de subsistència que creixi per garantir un mínim de subsistència per a tothom. El contrari del que es fa ara».

«Privatització és desaparició de l'estat», va afirmar. La conseqüència n'és «la substitució del debat públic pels litigis» als tribunals. Si una persona crítica uns ferrocarrils que han estat privatitzats, la companyia el pot «denunciar per difamació», va alertar Galtung.

Els vikings acostumen a anar i venir contínuament, va recordar. «Així que tornaré a la UAB un altre cop». El públic el va acomiadar amb un aplaudiment calorós.

ESCOLES ADSCRITES

La primera Escola Universitària de Turisme a Catalunya

El sector turístic evoluciona al nostre país a un ritme vertiginós, i la demanda de professionals qualificats en aquest camp ha afavorit l'homologació de la Diplomatura en Turisme que s'imparteix des de l'inici del curs 1997-1998 a l'Escola Universitària de Turisme (EUT), adscrita a la Universitat Autònoma de Barcelona.

L'Escola ha dissenyat un programa d'estudis turístics, supervisat i reconegut per la UAB, que combina estudis tècnics, culturals i humanístics, per afavorir la inserció laboral dels alumnes en el sector turístic del nostre país. La càrrega lectiva comprèn un total de 198 crèdits, distribuïts en sis quadrimestres. El director del centre, Xavier Vives, aposta per «una singularització de l'Escola per aconseguir el màxim nivell de qualitat i rigor en la docència, afegint valors a la impartició dels estudis». L'EUT busca l'equilibri entre la teoria i la pràctica, i assegura una aplicació pràctica de les classes teòriques des del primer curs. Per assolir aquest objectiu, l'Escola està negociant diversos convenis amb empreses i ens públics, alhora que guia els estudiants en classes de Formació Prèvia a les Pràctiques. La singularitat dels estudis també es reforça amb un projecte de conferències a càrrec de personalitats del món del turisme, previstes dins l'assignatura Operacions i Processos de Producció. A més, el director del centre confia en l'èxit del que han anomenat Programa Professional, «que és un servei individual que l'Escola ofereix als alumnes, i que consisteix en la confecció d'un doble expedient, professional i acadèmic, que orienta l'alumne cap a la inserció laboral segons les seves potencialitats acadèmiques, i també a partir de les aptituds professionals que ha assolit gràcies a les pràctiques».

Estudis reconeguts

A Catalunya hi ha mitja dotzena d'escoles de turisme adscrites a alguna universitat, i això ha simplificat el procés de reconeixement d'aquests estudis a nivell acadèmic. Fins ara, els es-

tudiants de Turisme que havien acabat la seva formació havien de fer una revàlida a Girona per aconseguir el reconeixement; ara esdevenen diplomats directament. Aquests estudis estan reconeguts oficialment pel Ministeri d'Educació i Ciència, però s'imparteixen encara en centres privats perquè l'Estat no cobreix les despeses en ensenyament que suposen. Com en la majoria de carreres universitàries, subvencionades o no, el cost per alumne i curs és aproximadament de 500.000 pessetes, i en el cas de l'EUT, les despeses són a compte de l'alumnat.

Per accedir als estudis, s'han de salvar els mateixos obstacles que per a la resta de carreres universitàries, és a dir, fer-ho a través de la selectivitat després d'haver cursat el COU, en aquest cas, l'opció C o bé la D, amb una nota mitjana de 6,1. També és possible l'accés a través del batxillerat normal i del batxillerat experimental, en les opcions adients, o havent cursat FP de segon grau, o un mòdul professional de tercer nivell. Una altra possibilitat és accedir-hi a través de les proves per a més grans de vint-i-cinc anys, o des de l'estranger, per cursar estudis convalidables.

Com que aquest és el primer any que s'imparteix la diplomatura, només hi ha matriculats 171 alumnes, tots ells de primer curs, que estan dividits en dos grups: matí i tarda. És previst que cada any es matriculin uns 160 estudiants nous, i que també augmenti el nombre de professors, ja que ara hi treballen tan sols catorze. L'EUT està situada dins el campus de la UAB, al costat de la Vila Universitària, i l'any vinent augmentarà l'aula per encabir-hi els nous matriculats. Les assignatures teòriques s'imparteixen amb vuitanta alumnes per aula, que es desdoblen durant les classes pràctiques per afavorir l'ensenyament directe. Les classes d'idiomes, que estan enteses com a assignatures indispensables en la Diplomatura de Turisme, són a càrrec del Servei d'Idiomes Moderns de la UAB, i s'imparteixen en grups reduïts de vint alumnes per aula.

Entorn multimèdia

Tots els professors del centre disposen de bústies electròniques que serveixen com a suport de les tutories, i que permeten als estudiants efectuar consultes puntuals. Aquest servei és només un dels que ofereix l'EUT en el camp de la informàtica als estudiants matriculats, ja que és previst que els alumnes treballin en un entorn informàtic i de comunicació multimèdia real. Això suposa un accés immediat a les xarxes informàtiques de la UAB i al servei de correu electrònic, així com l'establiment de línies de crèdit especials per facilitar l'adquisició d'equips informàtics, o la instal·lació d'un sistema de gestió virtual. També es preveu l'establiment del servei telefònic RDSI per facilitar la realització de videoconferències. Per això, l'EUT compta amb una aula d'informàtica, que es completa amb un fons bibliotecari i multimèdia anomenat Centre de Recursos, que recull publicacions específiques de turisme, manuals, memòries de seminaris, tesis, tesis, cintes, vídeos i revistes científiques del sector.

Els alumnes de l'EUT s'han d'especialitzar en la planificació i la comercialització turística, o bé en gestió d'empreses turístiques quan arriben a segon i tercer curs. Aleshores, les pràctiques esdevenen obligatòries, i encaminen els estudiants cap a les diverses sortides professionals. Fa uns anys es va iniciar un nou model d'ensenyament turístic amb la creació de l'Hotel Escola-Campus, vinculat a la Diplomatura de Gestió Hoteleria, i ara es preveu que els alumnes de l'Escola de Turisme puguin aconseguir una doble diplomatura gràcies al sistema de convalidacions que hi haurà entre ambdues carreres, i així poder ampliar el nombre de sortides professionals. Amb la mateixa vocació, l'Escola de Doctorat i de Formació Continuada de la UAB oferirà als estudiants diversos cursos de postgrau i mestratges per complementar els estudis realitzats a l'Escola Universitària de Turisme.

Síndrome d'hivern en la dorada

La dorada o orada (*Sparus aurata*) és un peix ben conegut al mercat i a la taula a tot Europa, i actualment constitueix l'espècie que es produeix més a les piscifactories d'aigua marina dels països del Mediterrani. És un peix força resistent, de creixement ràpid i amb grans possibilitats comercials. És, per tant, un peix adequat per a l'aqüicultura. Així, els darrers deu anys, la seva producció en piscifactories (especialment en gàbies flotants) a Espanya, Grècia, Turquia i Itàlia, s'ha multiplicat. Però, quan els problemes biotecnològics principals de reproducció i de nutrició s'han anat resolent, sorgeix una dificultat inesperada que origina mortalitats importants en aquesta espècie: la síndrome d'hivern.

La síndrome d'hivern consisteix en episodis de mortalitat i de morbiditat que es donen bé a l'hivern, quan hi ha el pic de temperatures més baixes a l'aigua, o també quan hi ha una ventada forta, o bé al principi de la primavera, quan comença a recuperar-se la temperatura. Aquests episodis es repeteixen cada any en menor o major intensitat i es donen en granges marines de tot el Mediterrani, però especialment a les zones més al nord d'Itàlia, de Grècia i d'Espanya. L'aparició d'aquesta síndrome va originar la preocupació dels productors i l'inici d'estudis específics per part de laboratoris especialitzats. El doctor Lluís Tort, professor del Departament de Biologia Cel·lular i de Fisiologia de la UAB, coordina un grup d'investigació capdavanter a tot Europa en aquesta recerca. Hi participen investigadors i tècnics del grup d'Ictiofisiologia i Aqüicultura (Josep Rotllant, Lluís Rovira, Marc Puigcerver, Adriana Hernández, Mila Martínez), del Departament de Biologia Cel·lular i de Fisiologia, i el grup de Patologia de Peixos (doctora Sílvia Crespo, doctor Francesc Padrós i doctora Roser Sala), del Departament de Biologia Animal, de Biologia Vegetal i d'Ecologia i del Departament de Patologia i de Producció Animals de la UAB. Des de l'any passat, també hi participa un grup d'investigadors del Departament de Fisiologia de la UB (doctors J. Sánchez, J. Blasco i J. Fernández).

Aquesta síndrome es caracteritza per alguns trets específics: mortalitats elevades durant els períodes d'hivern, inflament de l'abdomen, natació irregular, baix nivell energètic, baix nivell immunològic i poca reactivitat dels peixos. La interacció entre les investigacions dels laboratoris d'aquest grup multidisciplinari ha revelat altres trets complementaris: depressió immunològica molt accentuada, de manera que les respostes immunològiques no específiques, particularment importants en els peixos, estan en uns nivells deprimits; alteracions histopatològiques que mostren infiltracions de greix al fetge,

El grup d'investigadors que dirigeix el professor Lluís Tort.

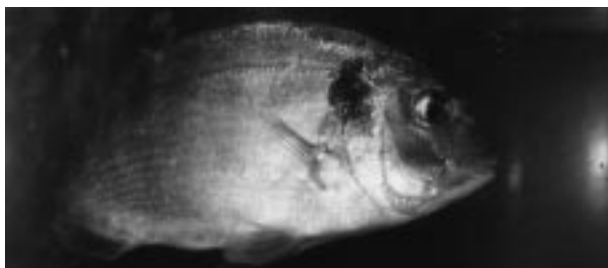
desorganització de les fibres musculars i alteracions metabòliques en les reserves energètiques i en l'equipament enzimàtic. També s'ha observat que els peixos ni mengen ni utilitzen les reserves de greix disponibles. Però potser el més sorprenent és que no es troba cap patògen associat específicament a aquesta síndrome.

Les investigacions d'aquest grup interdisciplinari de la UAB s'orienten en diversos fronts: en primer lloc, la determinació de l'aparició de la malaltia. Amb aquesta finalitat, es fa el mostreig i el seguiment de la malaltia en tres piscifactories (dues al delta de l'Ebre i una a la Costa Brava). Paral·lelament, els investigadors de Grècia i d'Itàlia registren dades similars en piscifactories dels seus països. La repetició d'aquests mostreigs abans, durant i després de l'hivern permetrà d'establir la dinàmica de la síndrome i s'espera que permeti predir símptomes de la seva aparició. En una segona fase, es treballa sobre un model de simulació de la síndrome d'hivern induint-la al laboratori baixant la temperatura dels tancs d'estabulació dels peixos en condicions controlades, però similars al descens tèrmic natural. Aquesta segona fase permetrà l'anàlisi d'altres paràmetres fisiològics importants de ràpida inducció com les hormones, que en condicions de la piscifactoria difícilment poden aconseguir-se de forma satisfactòria a causa del temps que es triga a pescar els animals.

Finalment, es tracta de proposar una estratègia de prevenció contra aquesta malaltia, tenint present que és inviable canviar les condicions locals de temperatura de les piscifactories. Per tant, les mesures són preventives o pal·liatives. En primer

lloc, es pot actuar a través de l'alimentació: la reducció de la taxa d'aliment durant l'hivern evita l'alta despesa energètica que suposa la digestió. La preparació alimentària dels peixos durant la tardor mitjançant additius específics originaria un animal més ben preparat per a les èpoques de descens tèrmic. L'increment de certs àcids grassos poliinsaturats en la dieta podria compensar la rigidesa de les membranes que provoca el descens tèrmic. L'addició de preparats energètics podria compensar l'estat de depressió energètica durant l'època de descens hivernal. L'addició, també, d'immunoestimulants permetria afrontar la proliferació possible de patògens. En segon lloc, es proposa baixar la densitat de peixos per volum d'aigua per evitar l'aparició de situacions d'estress, ja que una conseqüència secundària seria la immuno-depressió.

En definitiva, l'aqüicultura de la dorada en granges marines ha plantejat problemes nous a aquesta espècie. El fet de tenir els peixos en gàbies flotants o estanys no permet que aquests animals facin servir les seves respostes naturals contra el fred (la migració cap a zones més càlides o el semienterrament en fons marins fangosos). Per això, cal trobar la manera de compensar aquests problemes amb solucions biotecnològiques adequades a cada espècie. Aquestes investigacions tenen el suport d'ajuts de l'administració (CICYT, CIRIT, Centre Nacional d'Aqüicultura), de les piscifactories, d'algunes empreses productores de pinsos per a peixos, i també s'ha demanat un projecte europeu juntament amb laboratoris de Grècia, d'Itàlia i d'Holanda.

Estudis de biotecnologia

La UAB oferirà a partir del curs vinent una nova titulació: biotecnologia. Serà la primera universitat d'Espanya a oferir aquests estudis. La biotecnologia ha esdevingut un dels eixos del progrés actual, ja que aporta nous avenços en els camps de la medicina, els nous materials, les energies renovables i la millora de les collites, entre d'altres. La titulació pretén donar resposta a la demanda d'especialistes en biotecnologia que existeix actualment en el camp de les indústries relacionades amb l'alimentació, la salut, l'agricultura i el medi ambient, així com també en l'àmbit de la recerca bàsica. Ofereix uns estudis multidisciplinaris on s'integren diversos camps científics (des de la biologia molecular fins a l'economia de l'empresa, passant per l'enginyeria bioquímica i per aspectes de la sociologia). La carrera estarà estructurada en dos cicles i tindrà una durada de quatre anys. Per al primer curs, la UAB oferirà unes vuitanta places.

Un dels motius per a la implantació d'aquests estudis a la UAB és la posició capdavantera de la Universitat Autònoma en projectes de recerca en biotecnologia. Aquest fet facilita la docència i permet l'aprofitament de la infraestructura de la recerca per a la realització de pràctiques de laboratori de qualitat.

Alcoholisme a Europa

Mil ciutadans europeus han participat en l'estudi més gran realitzat fins ara per determinar la relació entre l'alcoholisme i la presència de determinats enzims a l'organisme. Els enzims són un tipus de proteïnes produïdes per les cèl·lules vives que permeten el desenvolupament de molts processos químics de l'organisme. Entre aquests processos hi ha l'eliminació de l'alcohol, un procés el primer pas del qual és a càrrec d'un enzim anomenat alcohol deshidrogenasa. Aquest enzim, però, presenta múltiples formes possibles, cadascuna de les quals pot tenir diferent pes a l'hora d'eliminar l'alcohol de l'organisme. L'estudi, coordinat pel doctor Xavier Parés, professor del Departament de Bioquímica i de Biologia Molecular de la UAB, ha estat realitzat sobre poblacions de diferents països europeus (Espanya, França, Alemanya, Suècia i Polònia), i pretén determinar la relació entre cadascun dels tipus d'alcohol deshidrogenasa que es poden trobar en els individus i la susceptibilitat de cada persona a patir els efectes de l'alcohol. La població europea presenta poques variants de l'enzim, la qual cosa requereix l'estudi d'una mostra amb un elevat nombre d'individus per tal d'obtenir resultats estadístics concrets. Els resultats d'aquesta recerca permetran una millora en la prevenció i en el tractament de les patologies relacionades amb el consum crònic d'alcohol en quantitats elevades, un problema que afecta, en els països occidentals, més d'un 5% de la població.

Alain Krivine

«El Maig del 68 va ser una lluita contra el capitalisme, l'alienació i l'opressió», va dir Alain Krivine, dirigent de la Lliga Comunista Revolucionària de França, a la Facultat de Filosofia i Lletres de la UAB, on va ser invitat el 28 d'abril per la formació política L'Espai Roig, Verd i Violeta. Krivine va ser un dels líders dels estudiants del Maig del 68 francès. Ara dirigeix la revista *Rouge*.

«Què queda del 68?», es va preguntar Krivine davant d'un nombrós grup d'universitaris. «Queda l'esquerra de l'esquerra tradicional. Aquesta esquerra radical segueix tenint molta importància, sobretot en les mobilitzacions», va contestar ell mateix. També queden «l'ambient, els mites».

Segons l'exlíder dels estudiants, «ara hi ha més motius» per fer la revolució. Va citar diferents motius: la desocupació, la lluita contra l'extrema dreta, el genocidi a l'Àfrica. Però també va reconèixer que «és més difícil, perquè sembla que totes les alternatives s'han intentat». Krivine va afirmar que «totes les experiències socialdemòcrates i estalinistes han fracassat».

«Crec que el moviment social actual», va assegurar, «és més polític en el fons que en el 68. En el 68 era polític de paraula. Però l'únic que vam ocupar van ser universitats i un teatre. Mai no vam pensar d'ocupar un centre de poder». Segons Krivine, des del Maig del 68 s'ha generat tot un seguit de moviments socials específics, com el de les dones, els dels *sense papers* i els dels homosexuals.

En opinió d'Alain Krivine, «l'esquerra està sortint d'una descomposició. Sobretot a França i a Itàlia». El líder de la LCR va afirmar que «el poble d'esquerra es reconeix cada cop menys en l'esquerra tradicional. Hi ha un cert augment de l'extrema dreta». Krivine va reclamar «la unió de totes les forces de l'esquerra radical» i va assegurar que el Partit Comunista de França (PCF) té «un paper clau» en aquest procés, malgrat que el PCF «està en crisi».

El director de la revista *Rouge* també es va referir a les formacions conservadores. «La dreta clàssica, des de fa dos anys, ha esclatat», va dir. Krivine va recordar que, en les últimes eleccions franceses, «el Front Nacional ha fet esclatar la dreta tradicional en tan sols un mes». Malgrat l'augment de l'extrema dreta, Krivine va voler emfasitzar que «entre els joves hi ha un moviment antifeixista important».

«A França, l'esquerra tradicional no ens fa somiar», va dir. En alguns moments de la seva conferència es va mostrar tan taxatiu com trenta anys abans: «Només hi ha dos tipus de persones que no somien: els imbecils i els conservadors. Si volem canviar la societat, hem de somiar».

L'Autònoma a l'estiu

La Universitat Autònoma de Barcelona tampoc no tancarà aquest estiu. Sota el títol Temes Universitaris Actuals, s'ofereixen, per a la setmana del 13 al 17 de juliol, diversos cursos especialment adreçats a dues menes de públic: d'una banda, els universitaris de primer i de segon cicle que desitgin completar la seva formació en matèries que no siguin de la seva especialitat, i de l'altra, a qualsevol persona amb una cultura equivalent o superior a la del batxillerat que senti la necessitat d'aprofundir alguns dels aspectes del món contemporani que s'hi aborden.

El bloc Temes Universitaris Actuals engloba quatre grans àrees: Ciències, Humanitats, Desenvolupament Personal i El Tombant de Segle. Aquests cursos, organitzats per l'Institut de Ciències de l'Educació (ICE), tractaran els temes següents: a) en l'àmbit de Ciències, *El món dels microorganismes; Dels quarks als quàsars: una panoràmica de la física i cosmologia actuals; La reproducció humana i animal al laboratori: ciència i ficció; i La ment humana: intel·ligència natural versus intel·ligència artificial*; b) pel que fa a les Humanitats, *El crim és rendible? El gènere policíac en la literatura i en el cinema; Diversitat i complexitat en l'art de la fi del segle XXI; i Escoltar música a través de les seves*

formes; c) quant a l'àrea de Desenvolupament Personal, *La psicologia a l'abast de tothom: respostes fàcils a qüestions complexes; A la recerca de la informació perduda: tècniques de documentació; Tècniques d'estudi i de treball intel·lectual, i Menjar bé i conservar-se sa: la dieta mediterrània*; i d) entorn El Tombant de Segle, s'estudiarà *La filosofia al llindar del segle XXI; Els problemes i reptes del món actual*, i, finalment, *Barcelona, ciutat i territori*.

Aquests cursos s'inscriuen en el marc de les iniciatives preses per facilitar i donar contingut a l'exigència dels currículums universitaris d'ara de cursar un deu per cent d'assignatures fora de l'àmbit d'especialització de la carrera triada, per potenciar, d'una banda, el caràcter d'universitat de campus de la UAB, i reconèixer, de l'altra, la formació rebuda en altres institucions de prestigi.

Dins de la seva continuada trajectòria de formació permanent del professorat, l'ICE programa, del 29 de juny a l'11 de juliol, sis cursos adreçats als ensenyants d'educació secundària: *Curs de Postgrau de Didàctica de l'Alemany com a Llengua Estrangera (postgrau)*, un altre de *Matèria, Energia i Moviment, Geometria, Estadística i Atzar; Antropologia, Cultura i Societats*

contemporànies; Terminologia Filosòfica; Les Lectures de la Ciutat Contemporània I: la Ciutat Europea; i Lectures de la Ciutat Contemporània II: la Ciutat Nord-americana.

Del 6 al 31 de juliol, el Servei d'Idiomes Moderns de l'Autònoma farà cursos d'anglès, d'alemany i de francès de diversos nivells i d'expressió oral a nivells mitjà i avançat, així com un curs d'italià complementari al nivell 1; un curs de llengua russa complementari al nivell 1; un curs de català de nivell elemental i dos cursos d'espanyol, un de nivell elemental i un altre de conversa de nivell mitjà. L'assistència als cursos d'idiomes ofereix la possibilitat d'obtenir crèdits de lliure elecció.

Amb aquests programes, la UAB s'ha proposat de difondre el seu saber d'una manera més oberta i menys convencional que en les assignatures reglades dels plans d'estudi tractant d'aconseguir un equilibri, no sempre fàcil, entre el rigor acadèmic i l'interès social de les diferents matèries que programa.

Per a més informació:
Institut de Ciències de l'Educació
Tel.: (93) 581 23 93 / 581 16 01
<http://blues.uab.es/ice>
Servei d'Idiomes Moderns
Tel. (93) 581 13 25

La UAB porta el còmic a les aules

La vida és una historieta que es pot dibuixar en forma de vinyetes. La vida del còmic, que ja comença a ser reconegut com un art, està formada pels requadres de les vinyetes. La I Setmana del Còmic a la UAB, que va tenir lloc del 20 al 24 d'abril, va portar els millors creadors en la matèria per narrar, a les taules rodones del matí i a les projeccions de les tardes, cadascuna de les vinyetes de la vida del còmic.

Vinyeta 1. El manga. El còmic d'herois i superherois va ser qualificat per la majoria de participants d'hiperviolent i hipermasclista. A més, se'l va acusar d'haver perjudicat la feble indústria del còmic del país. No obstant totes les crítiques negatives, Monteyts, dibuixant i guionista del col·lectiu La Penya Productions, va reconèixer ser lector de manga i va dir que, de dibuixos japonesos, n'hi ha de bons i de dolents.

Vinyeta 2. Línia clara i xunga. Fernando de Felipe, autor i professor de cinema, va fer una mica de pedagogia. Els còmics tipus Tintín són de la línia blanca, va dir. En canvi, els més underground i heavy-metal són de la línia xunga.

Vinyeta 3. Anys vuitanta. Alfredo Pons, dibuixant i guionista, va dividir la dècada dels vuitanta en tres períodes. Als primers vuitanta, els autors expliquen històries no comercials. El còmic per a adults va

El dibuixant Fer a les jornades sobre el còmic.

ressorgir i la figura de l'autor va ser enaltida exageradament. A mitjan dècada, hi ha una pèrdua dels continguts davant la forma. A les darreries dels vuitanta, van aparèixer nous dibuixants molt preparats, però alhora els més veterans abandonaven el mitjà fastiguejats i «cremats».

Vinyeta 4. La crítica impossible. Abans era impossible criticar els jutges, l'Església o l'exèrcit. Ara, afortunadament, les coses han millorat molt. Com va dir Fer, director d'*El Jueves*, ara els humoristes ho poden criticar tot, tret dels jutges, l'Església, l'exèrcit i Convergència i Unió. El tema basc tampoc no es pot tocar. «I encara menys el Barça», va recordar Kim, l'autor de la sèrie *Martínez el Facha a El Jueves*.

Vinyeta 5. La indústria del còmic. Indústria del còmic? On? «No

hi ha una indústria del còmic que et doni suport com a autor», va dir Monteyts. Pons va apujar el llistó de la crítica: «És una indústria mal pagada. Això ha perjudicat el mitjà». Manel Fontdevila, conegut per Manel F., dibuixant de Manresa, va reblar el clau: «La diferència entre *El Jueves* i la resta de la indústria del còmic és que a *El Jueves* es cobra», cosa estranya al món de la historieta.

Vinyeta 6. El consum. A casa nostra, els consumidors llegeixen els còmics d'amagat perquè encara és mal vist. En canvi, al Japó, diu Pons, el còmic «és un gènere popular». La gent compra manga a l'entrada del metro i el llença a la sortida. Als Estats Units, els còmics es venen als supermercats. Aquí, cada cop més tan sols a les llibreries especialitzades.

Fòrum de la Recerca: Ciència i Comunicació

Luis Ángel Fernández Hermana, president de l'Associació Catalana de Comunicació Científica, en el Fòrum de la Recerca.

El dimecres 22 d'abril va tenir lloc, a la sala de graus de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona, la cinquena edició del Fòrum de la Recerca, una iniciativa del Vice-rectorat d'Investigació de la UAB, organitzada conjuntament amb la Fundació Empresa i Ciència amb l'objectiu de fomentar la comunicació entre professors, estudiants i personal de la universitat en general, sobre aspectes relacionats amb la investigació. Aquest cop, la relació entre ciència i comunicació va centrar

el programa de ponències.

En una primera part, dedicada a la relació entre els investigadors i la comunicació científica, Santiago Ramentol, professor de la Facultat de Ciències de la Comunicació, va insistir en la necessitat d'orquestrar la cada cop més caòtica i complexa teranyina de la comunicació. El catedràtic de Física de la Matèria Condensada David Jou va presentar els diferents esbiaixaments que pateix la informació científica quan es trasllada de l'àmbit de la recerca a l'àmbit periodístic o divulgatiu. D'altra banda, el catedràtic

de Psicologia Mèdica Adolf Tobeña va defensar l'opinió com a part fonamental de la fórmula de la comunicació científica.

En la segona part del programa de ponències, dedicada a la relació entre els mitjans de comunicació i la ciència, el president de l'Associació Catalana de Comunicació Científica i Corresponsal Científic d'*El Periódico*, Luis Ángel Fernández Hermana, va descriure el panorama de la informació científica fent èmfasi en l'enorme competència entre les diferents informacions que aspiren a aparèixer al diari o a l'informatiu, que afecta especialment la informació científica. La doctora Teresa Escalas, professora de la Facultat de Ciències de l'Educació, va proposar els objectius i les característiques que hauria de complir la ciència que es comunica. L'última ponència d'aquesta edició del Fòrum va ser a càrrec de Xavier Duran, periodista científic de TV3 i *El Temps*, qui va plantejar el paper actual de la comunicació científica: mantenir informats els ciutadans i alimentar la llibertat per poder intervenir en decisions relacionades amb ciència. Per al doctor Duran, aquestes decisions no són només per als científics, de la mateixa manera que les decisions sobre política no són només per als polítics; cada quatre anys votem partits polítics sense que ningú no ens demani haver fet estudis de política.

Antoni Farrés, amb els Amics de la UAB

Antoni Farrés va ser l'últim convidat de l'actual curs acadèmic de l'Associació d'Amics de la UAB, a la sessió que va tenir lloc el dia 1 d'abril passat.

Aquestes reunions, que apleguen professors, alumnes i membres del PAS i destacades personalitats del món de cultura, la ciència i la política, han constituït un nucli de discussió i reflexió col·lectiva que ha dinamitzat la consciència crítica tan essencial per a la mateixa Universitat.

L'actual alcalde de Sabadell va reflexionar sobre la necessitat d'una alternativa d'esquerreres en un moment en què el descrèdit dels partits i la incidència de les noves tecnologies condicionen fortament les opcions que es puguin tenir. Va manifestar sentir-se desubicat i va defensar la necessitat d'un Estat fort davant la prepotència del mercat com a únic regulador de les relacions socials. La defensa de la cohesió social va centrar part del debat.

Farrés va dir que, segons el seu parer, estem assistint a un canvi de civilització per la presència de les noves tecnologies de la informació i la comunicació en la modificació dels sistemes de producció. L'ensenyament i el coneixement també van ser elements de discussió per a bona part dels integrants de les tertúlies.

El fracàs de la revolució soviètica i la necessitat de trobar una idea-força per recuperar la moral d'esquerreres flotava en l'ànim dels tertulians, la majoria amb responsabilitats acadèmiques, i alguns, provinents de les velles utopies maoístes.

La tertúlia es va centrar, finalment, en la pregunta clau: Antoni Farrés anirà de segon de llista amb l'alternativa maragalliana? Ni sí, ni no. Primer fa falta el debat, després, el compromís, i finalment, l'elecció. Més d'un es va apuntar a la proposta d'Antoni Farrés, si bé cal remarcar que el «no» és la resposta que va quedar més ben definida en el col·loqui posterior.

Debat sobre dret i llengua a la Facultat de Dret

L'Àrea de Dinamització Lingüística, del Gabinet de Llengua Catalana de la UAB, va organitzar una sèrie d'actes sobre dret i llengua sota el lema *Ubi ius, ibi lingua* (On hi ha el dret, hi ha la llengua), dirigits especialment als estudiants de la Facultat de Dret. El dia 24 d'abril, la Comissió de Dinamització Lingüística d'aquesta Facultat va convidar al debat sobre «La Llei de política lingüística» Albert Branchadell, professor de la UAB, Francesc de Carreras, catedràtic de Dret Constitucional de la UAB, Carles Llorens, director de l'Institut de Formació de CDC, i Francesc Ferrer i Gironés, representant d'ERC. Carles Llorens, des de les files convergents, va defensar la nova llei del català argumentant que calia reformar la llei de 1983 perquè havia quedat obsoleta, i també perquè feia uns anys que ho reclamava l'Institut d'Estudis Catalans, així com els assistents al II Congrés Internacional de Llengua Catalana. Segons Llorens, era imprescindible actualitzar la llei del 1983 i estendre el coneixement de la llengua a tots els àmbits a través de la normalització lingüística. El debat va ser moderat pel secretari general de la UAB, Enric Marín, i presidit pel degà, Joaquim Ferrer.

Francesc de Carreras, contrari a

la llei, va insistir en la necessitat d'adaptar-la a la situació sociolingüística catalana, que és, segons ell, clarament bilingüe. El catedràtic de la UAB opina que la utilització d'una o altra llengua ha de ser un dret individual, però no ha d'esdevenir un deure o una imposició. Francesc de Carreras va criticar «l'excessiu intervencionisme de la Generalitat en la vida privada», i va alertar sobre la possibilitat que la llengua catalana surti perjudicada si el govern català insisteix a imposar-la a la societat. Com a resposta, Francesc Ferrer va denunciar la poca efectivitat en l'aplicació de l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, on es garanteix l'ús normal i oficial de les dues llengües, així com el seu coneixement per part dels ciutadans, fins a arribar a la plena igualtat. Segons el representant d'ERC, hi ha centenars de normes que obliguen a l'ús del castellà i que deixen el català en segon terme, per la qual cosa «és ridícul», va dir, «pensar que existeix igualtat quant a drets i deures entre les dues llengües». D'altra banda, el professor de la UAB Albert Branchadell va criticar durament Convergència i Unió en considerar que «adapta una posició incoherent en la qüestió de la llengua perquè hi ha obstacles in-

terns en el partit», de tipus econòmic, que els impedeixen adoptar una posició radicalment a favor de la normalització lingüística.

Un altre dels actes organitzats, el dia 28 d'abril, va ser la conferència sobre *El règim lingüístic de la Unió Europea*, a càrrec d'Antoni Milian, catedràtic de Dret Administratiu de la UAB. El conferenciant va explicar quins són els drets lingüístics dels estats membres de la Unió Europea fent un recorregut històric des de la signatura del primer tractat comunitari, el 1951, fins a l'actualitat. Antoni Milian va fixar l'atenció dels assistents sobre el fet que la Unió Europea, formada per quinze estats, ha recorregut com a oficials i de treball onze llengües. Aquest nombre tan elevat és degut al fet que les normes emeses per aquest organisme internacional no són simples recomanacions, sinó que són de caràcter vinculant i s'introdueixen directament a l'ordenament jurídic de cada Estat. El catedràtic va qualificar «d'injustes» les recomanacions que fa el Dret Comunitari pel que fa a l'ús de la llengua catalana, en comparació amb el tracte de favor que reben per qüestions polítiques altres llengües minoritàries europees, com ara el luxemburguès o l'irlandès.

JOSEP FONT I CIERCO, exdirector general d'Universitats i enguany professor de la Unitat de Química Orgànica del Departament de Química, va ingressar, el dia 7 de maig, com a acadèmic electe a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona. En el decurs de la sessió pública d'ingrés, el doctor Josep Font va llegir una memòria titulada *Síntesis estereoselectives en química orgànica i l'origen de l'homosexualitat*, la qual va ser contestada, en nom de la Corporació, per l'acadèmic numerari doctor Josep Castells i Guardiola.

JOSEP LLUÍS GÓMEZ I BARRERA, membre del personal d'administració i serveis i que enguany és bidell a la Biblioteca de Ciències Socials, ha estat el guanyador del II Concurs Literari i Fotogràfic Sant Jordi 98 amb la seva fotografia titulada *El sur también existe*.

Inspecció Tècnica de Vehicles

Una unitat mòbil de la Inspecció Tècnica de Vehicles (ITV) s'instal·larà al Parc Mòbil de la UAB els dies 29 i 30 juny, i 1 de juliol d'enguany, per fer les revisions periòdiques dels vehicles dels membres de la comunitat universitària.

Aquestes revisions seran per a turismes matriculats l'any 1994, des de la matrícula B-9413-ON fins a la matrícula B-5338-OX.

Les persones que hi estiguin interessades s'hauran de posar en contacte amb el responsable del Parc Mòbil (Sr. Aragonés, ext. 2713) per tal de reservar dia i hora

Nomenaments

Josep Maria Alcañiz i Balldellou va ser elegit director del Departament de Biologia, de Biologia Vegetal i d'Ecologia, amb efecte del gener passat; el mes de febrer han estat elegits Jordi Casal i Fàbrega, director del Departament de Patologia i de Producció Animals; Andreu López i Peña, director del Departament de Sociologia; i Joan Rúbies i Prat, director del Departament de Medicina. Guillermina Cenoz del Àguila és directora del Departament de Filologia Anglesa i de Germanística des del 13 de març passat; amb efecte del mateix mes, Josep Vaqué i Rafart és director del Departament de Pediatria, d'Obstetrícia i Ginecologia i de Medicina Preventiva. Amb efecte de l'abril, Joaquim Ferret i Jacas és degà de la Facultat de Dret; Jordi Massip i Carreras és director del Departament d'Economia i d'Història Econòmica, i Joan Lluís Piñol i Ruli ho és del Departament de Dret Públic i de Ciències Historiogràfiques.

Algèria, la pau (quasi) impossible

El mateix dia que els mitjans de comunicació informaven de l'assassinat de quaranta camperols al sud d'Alger, Luisa Hanune, presidenta del Partit dels Treballadors d'Algèria, va defensar que la «tasca prioritària és imposar la pau». Hanune va visitar l'Autònoma el dia 29 d'abril passat, on va fer una conferència que titulada «Algèria, per la pau i la fraternitat, per instaurar la democràcia». La presidenta del Partit dels Treballadors va venir invitada per l'associació de la UAB Alternativa dels i de les Estudiants Progressistes-Estudiants Ecologistes.

Segons Hanune, «el fons de la qüestió és el tema econòmic». A finals dels anys setanta, el pes del deute exterior era molt gran. «El Govern va començar a reduir els pressupostos i a deixar d'invertir», diu Hanune. «Durant els vuitanta, hi va haver diverses explosions socials. El 1988, a conseqüència del deteriorament de les condicions de vida, hi va haver un aixecament dels joves. Cinc-cents van morir».

La presidenta del Partit dels Treballadors va acusar les institucions financeres internacionals, com el Fons Monetari Internacional i el Banc Mundial, d'haver «pressionat» el Govern algerià per «aplicar els plans d'austeritat» que van conduir a l'esclat social. A més, «es van modificar els contractes amb les multinacionals, que abans garantien la sobirania del país. Des del 1991, els contractes suposen la copropietat».

Luisa Hanune considera que el conflicte no és «entre islamistes i no islamistes», ja que «hi ha un partit islamista -Hamàs- que és al poder». El Front Islàmic de Salvació (FIS) era un partit islamista més, que «tenia bones relacions amb el poder fins a les eleccions». Hanune va denunciar que, malgrat que els joves que es van aixecar el 1988 no eren islamistes, «el mateix poder va decidir que eren els islamistes els qui representaven la joventut».

D'altra banda, l'Assemblea d'Estudiants d'Antropologia i la Divisió d'Antropologia Social i Cultural van organitzar una conferència amb Dalila Tuleb, presidenta de l'associació juvenil algeriana Rassemblement d'Action Jeunesse.

L'Aula de Teatre presenta la irracional Llareggub

L'Aula de Teatre de la UAB va omplir de públic el teatre de la plaça Cívica, els dies 22 i 23 d'abril, amb l'obra *Llareggub*, una adaptació de la novel·la radiofònica *Sota el bosc lacti*, de Dylan Thomas. Tretze actors van donar vida als més de cinquanta personatges que conviuen a la població de Llareggub, una àrea de bogeria, un espai de retorn al subconscient de la infantesa i dels instints més foscos. Un vidu obsè, mariners ofegats, un carnisser «tocat», unes quantes prostitutes... «¿No és terrible la vida, gràcies a Déu?», es pregunta un dels personatges. Potser sí, però en aquest poble costaner el temps passa amb parsimònia, lentament, com en un somni.

El director de l'obra, Ricard Gázquez, destaca «el gran treball d'anàlisi del text i de creació de personatges que s'ha dut a terme per aconseguir integrar la veu del narrador dins de cadascun dels personatges». El resultat és sorprenent, ja que els actors barregen l'estil indirecte i el directe en els diàlegs sense permetre, però, que l'espectador es perdi. *Llareggub* és una obra coral, sense cap fil argumental lògic, on la importància recau, tal com explica el director, «en la interpretació dels actors i en la coreografia, dins d'una sèrie d'espais creats a partir de jocs de llum i ombres», tot emmarcat en un decorat guarnit només amb palla, sacs i totxos.

Després de la bona acollida que va tenir l'obra a la UAB, l'Aula de Teatre va representar *Llareggub*, el dia 28 d'abril, a la II Mostra de Teatre Universitari que es va fer a la Universitat de Lleida, amb motiu de la celebració del setè centenari de la creació de la institució.

Dins la programació cultural de l'Autònoma per als mesos d'abril i maig, s'inclou una altra obra de teatre, també a càrrec de l'Aula de Teatre de la UAB: es tracta de l'espectacle *Variacions Shakespeare: operació Ricard III*, una obra ideada i dirigida per Rafel Duran, que es representarà els dies 6 i 7 de maig, al teatre de la plaça Cívica. És la tercera de les *Variacions Shakespeare* que ha representat l'Aula de Teatre a la UAB. Primer va ser *Romeu i Julieta*, després, *Hamlet*, i ara li toca el torn a *Ricard III*.

L'Autònoma vol ser un jardí verd al mig del Vallès

El Departament de Geografia de la UAB va organitzar les Jornades La UAB i la Via Verda. Estratègies Territorials, que es van fer els dies 21, 28 i 30 d'abril passat. Via Verda és una proposta de l'entitat Fòrum Terrassenc, que consisteix a planificar el territori vallesà a partir de la integració del Sistema d'Espais Lliures i Naturals, el Sistema d'Infraestructures i Comunicacions i el Sistema Urbà. Fòrum Terrassenc defensa una via verda que vagi del parc de Sant Llorenç al parc de Collserola, i una altra que uneixi les comarques del Vallès Occidental i del Baix Llobregat.

Les jornades s'han fet per analitzar el paper que podria tenir la UAB en la reordenació del territori, i per veure si pot esdevenir un element dinamitzador i cohesionador d'aquest procés.

Manel Sabés, vicerector de Campus i de Qualitat Ambiental de la UAB, va dir que el projecte Via Verda «és una filosofia que cal respectar», i va defensar que l'Autònoma tingui un «paper inspirador, de debat». Va reconèixer, però, que la UAB «no té capacitat administrativa per decidir un pla urbanístic», ja que l'Autònoma depèn de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès.

Malgrat tot, el vicerector Sabés va afirmar: «Ens agradaria que l'Autònoma es veiés com un jardí verd al mig de la comarca; intentarem que això sigui una realitat».

Pere Vidal, arquitecte i membre del Fòrum Terrassenc, va assegurar que des de la Via Verda Sant Llorenç-Collserola es pot «vertebrar la comarca. És una manera de veure el territori i entendre'l a partir de la geografia i de les seves riqueses naturals». Vidal es va referir al quart cinturó com «un problema per a la Via Verda perquè fractura el medi natural».

Escola Bressol Gespa

Infants de 0-3 anys
Places vacants per al curs 1998-1999

Matrícula a la mateixa Escola fins al 15 de juny
Tel.: 93 581 19 74 / 93 581 19 55

Adreça postal:

Universitat Autònoma de Barcelona
Àrea d'Afers Institucionals
Gabinet de Premsa. Edifici Rectorat
08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès)
Tel. 581 13 35. Fax 581 25 46

L'Autònoma es pot obtenir i imprimir

en format Acrobat via Internet a través

de la web de la UAB a l'adreça

<http://www.uab.es/>